

Иконографъ, *sm.* un iconographe.
— логически, *adj.* iconologique.
— логія (изѣснене на стары памят-
ники), l'icologie f.
Икономъ, *ка, s.* ménager, ère; || (въ мана-
стырь), dépensier, ère [lâtrie f.
Иконопоклонене, —почитане, *sm.* l'icono-
— поклонникъ, ица, *sc.* iconolâtre.
— стась (въ църкова), *sm.* l'iconostase m.
Икосаедръ (20-гранникъ), *sm.* Géom. l'ico-
saèdre m. [Намалявамъ].
Иксндисвамъ, *vn. t. Com.* disaler (voyez
Иксія, *sf.* plante, l'ixie f.
Илекъ [видъ —, la carmagnole.
Илемъ, *sm.* arbre, l'yréau; —мовъ, d'yréau.
Или, *conj.* ou et ou bien; || или... или,
ou... ou, soit... soit, soit... ou.
Иллюминаторъ, *sm.* un illuminateur.
Иллюминатъ, *sm.* un illuminé; || учене на
—ты, l'illuminisme m. [nation f.
Иллюминация (доказна т.), *sf.* l'illumina-
Илюстрируема (книга), *va.* illustrer.
Илмакъ (гора отъ илмове), *sm.* l'ormae et
ormoie f.
Ильмъ, *sm.* arbre, l'orme m; —мовъ, d'orme;
|| мадица —, l'ormeau m; || гъсталакъ отъ
мадицы —, l'ormille f.
Имамъ, *vn.* avoir, posséder, tenir, exister;
1. Jur. sortir; 2. (добыска), tirer; 3. (дѣла
въ печѣла), avoir part au gâteau m; 4.
(изгледъ), avoir l'air m; 5. (много), four-
nir; 6. (мложество), en abonder; 7. (по-
трѣба), avoir affaire de; 8. (за нѣщо),
regarder comme; 9. (накъ), ravoir, retenir;
10. (работа съ нѣкого), avoir affaire à;
11. (у себе-си), fig. recéder; 12. (при себе-
си), porter; 13. (спорно), fig. regorger
de; 14. (правда), j'ai raison; || вѣмамъ
правда, j'ai tort; 15. има, *v. imp.* il y a,
il existe; 16. ималъ съмъ, *part.* j'ai eu; 17.
—ca, *vr.* passer pour; 18. (за), se qualifier;
19. (за нѣщо), se regarder comme, se
croire; 20. (за голѣмо нѣщо), se priser.
Имамъ (турски повъ), *sm.* imam et iman m.
Имане, *sm.* la fortune, le bien, magot, fonds
m, chevance f, chose f; 1. (у fig.), le tres-
sor; 2. fig. le dépôt, le saint-crepin; 3. —то
ми, le sien; 4. изѣдамъ си по-скоро —то,
manger mon blé en herbe; 5. дърлянийъ
за —, un chevalier d'industrie; 6. събиране
—, la thésaurisation; 7. събирамъ или
трупамъ — (пары), *va.* thésauriser; 8.
събирачъ, *ка* на —, thésauriseur, euse.
Имаретъ (турски ситалъ), *sm.* l'imaret m.
Имбролио, *sm.* Théât. l'imbroglie m.
Име (у Gram. съществително), *sm.* le nom;
1. la dénomination, le titre, la gloire; 2.
собствено —, nom propre; 3. по-ложно
—, nom de guerre; 4. първо —, le pre-
mier nom; 5. (съ прѣкоръ-тъ), Gram. le binom;

6. отъ —то, *prép.* au nom de; 7. съ —то,
само по —, *adv.* de nom; 8. въ —, de
par; 9. подъ —, *prép.* à titre de; 10. по
—то, nominativement; 11. казвамъ си —то, fig.
décliner son nom; 12. неказвамъ —то си,
garder l'incognito; 13. който заемва —то
си на нѣщо, le prête-nom; 14. имане лошо
—, malfamé, *adj.*; 15. промѣнявамъ —, *va.*
se débaptiser; 16. промѣняване — (voyez
Автономазъ).

Имела f и —лъ m. plante, la lierre.
Имененъ, *adj.* exprès; —менно, —sement; ||
(който съдържава имена), nominatif.
Именителенъ или —нователенъ падежъ,
sm. Gram. le nominatif.
Именитъ, *adj.* qualifié.
Именна забѣлѣжка, *sf.* nomenclature ono-
mastique f, tableau m.
Имени, *adj.* nominal, formel; —но, —lement.
Именно, *adv.* spécialement, proprement dit,
notamment, en particulier, nommément, c'est
à savoir.
Именоване, *sm.* la qualification, la désignation.
Именованъ брой, *sm.* Arith. nombre concret m.
Именователенъ, *adj.* Gram. dénominatif.
Именувамъ, *va.* nommer, appeler, citer, dé-
nommer, spécifier, qualifier de; || —ca, *vr.*
se nommer, s'appeler, se dire.
Имнистъ, *sm.* un hymniste.
Имнь (нѣсня), *sm.* l'hymne m, la cantique.
Имотенъ, *adj.* riche, opulent, rentier; 1. fig.
cossu; 2. твърдѣ —, richissime; || *fat.*
un crépus.
Имотникъ, *sm.* un acquéreur.
Имотно, *adv.* richement.
Имотъ, *sm.* l'avoir m, la propriété, la ri-
chesse, la possession, le domaine, le bien,
le fonds, le titre. l'acquêt m, la chevance,
la chose, les effets m, les facultés f; 1.
(имане), *fat.* le vaillant; 2. (безъ зимане
приходъ), Jur. la nu-propriété; 3. зимане
—, Jur. l'éviction f; 4. зимамъ —, *va.* Jur.
évincer; 5. исписване —, Jur. discussion
de biens, f; 6. исписвамъ и продавамъ —тъ
на длѣжникъ, *va.* Jur. discuter; 7. откупъ
на роднински —, retrait lignager m; 8.
продавамъ —, *va.* dénaturer.
Императорска павловнія, *sf.* arbre, le
paulownia.
Императорски, *adj.* impérial; || придръжникъ
на —ско правлене, un impérialiste.
— прѣпорецъ (въ Римъ), *sm.* le labarum.
Императоръ, трица, *s.* empereur m (f.
impératrice), César m.
Империалъ (монета и угра), *sm.* l'impériale f.
Империа, *sf.* l'empire m.
Имперски, *adj.* impérial. [Impérieux m.
Имперци (имперска войска), *sm. pl.* les
Импровизаторъ, *ка, s.* improvisateur, trice,
Импровизация, *sf.* l'improvisation f.